

به بهانه ی حضور خانه کارگر در اجلاس سازمان جهانی کار

خانه کارگر ، خانه تزویر و ریا

کارگران ، زحمتکشان ؛

خانه کارگر در ایران بر اساس قوانین ضد کارگری سالهاست می خواهد به هر طریق ممکن خود را بر کارگران تحمیل و خود را نماینده ما معرفی نماید. سازمان جهانی کار (آی ال او) براساس روال کاری جلسه سالیانه خود را در ۸ ژوئن برگزار می کند و خانه کارگر به عنوان نماینده کارگران ایران در این جلسه حضور و خود را نماینده آنان معرفی می کند که باید ما کارگران به این حضور اعتراض داشته و چهره ی غیر کارگری این نهاد سرمایه داری را افشا نماییم.

کارگران ؛

خانه کارگر بر اساس تأیید و گزینش کارفرمایان انتخاب و در جهت منافع سرمایه داران گام برداشته و از منافع کارگران حتی بر اساس قانون نیم بند کار ایران نخواسته و نتوانسته از حقوق کارگران دفاع کند. بر اساس قانون کار موجود ، دستمزد زن و مرد در ازای کار یکسان در یک کارگاه برابر باید باشد ماده ۳۸ ، ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر تعطیل رسمی کارگران به حساب می آید ماده ۶۳ و به کارگماردن افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است ماده ۷۹. (قانون کار ۱۳۸۶)

خانه کارگر !؟

چند صد کارگاه را شاهدید که در آن هزاران کارگر زن در ازای کار برابر با مردها دستمزدی معادل نصف حداقل دستمزد تعیین شده را دریافت می کنند (هر چند که مبلغ تعیین شده توسط شما و نمایندگان سرمایه داران ۱۸۳ هزار تومان تعیین شد که فاصله کیلومتری با خط فقر داشته و اساساً تحمیل فقر به کارگران و قانونی کردن آن می باشد).

چند صد هزار کارگر کودک را شاهدید که در کارگاه های علنی و زیرزمینی در بدترین شرایط (جدای از سن و سال کم) مشغول به کار هستند و به این امر اعتراض کرده اید ؟ در کجا و کدامین کارگاه و کارخانه ، کارفرمای محترم ! را وادار کرده اید که روز جهانی کارگر را تعطیل کند تا کارگران به خاطر ترس از اخراج در این روز ملزم به حضور در کارگاه نباشند و بتوانند جشن مستقل خود را برگزار کنند ؟

خانه کارگر !؟

چند هزار پرونده کارگران را به خاطر عدم قبول کارفرمای محترم تنها به دلیل این که کارگر از منافع قانونی خود در مراکز کاری دفاع کرده ، شما و اداره ی مطبوعاتان " اداره کار " حکم اخراش را صادره کرده اید؟ در کدام کارخانه و مراکز کاری زنان دارای شیرخوارگاه هستند " این نامه اجرایی شیرخوارگاه ها و مهدکودک ها - ماده ۱ " و کدام کارفرما خود را ملزم به رعایت آن داشته و در صورت این خواست از طرف کارگر شما و سرمایه داران حکم اخراجش را امضا نمی کنید ؟ در کدامین کارخانه کارگر می تواند بر خلاف میل کارفرما اضافه کاری نکند - ماده ۵۹ - و شما حکم اخراجش را تأیید و صادر نکرده باشید ؟

کارگران ؛

خانه کارگر ، شوراهای اسلامی کار بر اساس کدام ساختار دمکراتیک و کارگری توسط کارگران تعیین شده اند ؟ براساس ماده ۱۳۱ - تبصره ۴ قانون کار - کارگران یک واحد حق دارند که فقط یکی از سه مورد شوراهای اسلامی کار ، انجمن صنفی و یا نماینده کارگری داشته باشند.

براساس تشکیل شوراهای اسلامی کار مصوب ۱۳۶۳/۱/۳۰ ماده ۲ که دارای چند بند و تبصره بوده آنچه که جدای از کلیه موارد غیر کارگری غیر دمکراتیک بودن این تشکل را بیشتر نمایان می کند تأیید کاندیداهای عضویت در شوراهای اسلامی می باشد یعنی تا ترکیبی از نمایندگان وزارت کار، وزارتخانه مربوطه (منظور کارفرما می باشد) و نماینده منتخب مجمع کارگران فرد کاندیداتور را تأیید نکنند وی حتی واجد شرایط جهت انتخاب در شورای اسلامی نمی باشد. این شیوه انتخاب همان ساختار تشریفاتی و کارفرمایی است که کاملاً خلاف واقعیت یک تشکل واقعی است.

خانه کارگر و قوانین کار ایران بدون حضور کارگران تعیین و مرجع تأیید آن مجلس شورای اسلامی ، شورای نگهبان ، مجمع تشخیص مصلحت نظام است. ((قانون کار در مورخه ۱۳۶۸/۷/۲ مورد بررسی و نهایتاً در تاریخ ۱۳۶۹/۱۰/۹ توسط ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی ابلاغ گردید)).

کارگران ؛

خانه کارگر نه تنها یک نهاد ایدئولوژیک می باشد بلکه طبق عملکردش براساس توضیح مختصر داده شده کاملاً غیر کارگری بوده و تنها در راستای منافع کارفرمایان و صاحبان سرمایه در ایران تشکیل شده و در سرکوب خواستهای کارگران با کارفرمایان همسو است و تمامی خواستهای سرمایه داران را به کارگران تحمیل و منافع کارفرمایان را که گاهها نانوشته می باشند را در اداره کار و هیئت های اختلاف و ... به کارگران تحمیل و اجحاف و ارباب بیشتری را به کارگران اعمال می کنند.

خانه کارگر ، خانه تزویر و ریا است و باید برجیده شوند و تشکل های مستقل کارگری جایگزین شوند ، نمایندگان واقعی کارگران به وسیله خود آنان بدون هیچ قید و شرط و بند و تبصره تنها و تنها بر اساس رأی و انتخاب جمعی کارگران در مجامع عمومی و گردهمایی های خود انتخاب شوند. تشکل های مستقل و نمایندگان واقعی کارگران باید در تدوین قوانین کار و جلسات کارگری براساس منافع مشترک طبقاتی در تمامی عرصه ها حضور داشته و زمینه رشد آگاهی ، دستیابی به منافع اقتصادی و صنفی را در دستور قرار داده تا با نیل به خواستهای اقتصادی به دیگر خواستهای آتی خود و با افق روشن در جهت زدودن و الغای مبانی استثمار و کارمزدی گام برداشته و به این بندگی و حقارت پایان بخشید.

بهزاد سهرابی

۱۳۸۶/۲/۳۱